

בבית המשפט העליון

ע"פ 9695/10 - ב'

בפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המערער: פואד אבו ערישה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה מטעם המערער לאיסור פרסום

בשם המערער: עו"ד אילון אורון

בשם המשיבה: עו"ד אושרה פטל

החלטה

ביום 31.5.2010 הרשיע בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט כ' טעב) את המבקש בעבירות של הריגה, עקיפה שלא כדין, אי מתן זכות קדימה, נסיעה במהירות שאינה סבירה ואי האטה. ביום 22.11.2010 נגזר עליו עונש הכולל, בין היתר, 18 חודשי מאסר בפועל.

ביום 30.12.2010 הגיש המבקש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לבית משפט זה וביום 12.1.2011 הגיש בקשה לאיסור פרסום, היא הבקשה שבפניי.

בבקשתו, טוען המבקש כי העובדה שפרטי המקרה מופיעים ברשת האינטרנט פוגעת בפרנסתו ובמתן השירות הרפואי למטופליו.

מנגד, טוענת המשיבה כי לא מתקיים במקרה זה חריג אשר מצדיק סטייה מעקרון פומביות הדיון וזאת בייחוד לאור העובדה שהמבקש כבר הורשע בעבירות שיוחסו לו.

דין הבקשה להדחות.

עקרון פומביות הדיון מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). עקרון זה הינו "אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו" (ראו למשל: ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 450 (1991)). עוד נקבע, כי את החריגים לעקרון פומביות הדיון, יש לפרש על דרך הצמצום ואין לחרוג מעקרון זה, אלא לאחר שקילה זהירה ועל דרך הצמצום (ראו ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 318, 341 (1995)).

לא מצאתי כי עניינו של המבקש נמנה על המקרים המיוחדים המצדיקים חריגה מעיקרון פומביות הדיון. המבקש לא הסביר באיזה אופן פוגע הפרסום במתן השירות הרפואי לילדים המטופלים על ידו והפגיעה בפרנסתו, ככל שישנה, אינה מצדיקה במקרה זה את איסור הפרסום. מסקנתי זו מתחזקת לאור ההלכה לפיה לאחר שהורשע הנאשם גובר האינטרס הציבורי בפרסום פרטיו ופרטי המקרה על פני זכותו לפרטיות, וזאת כיוון שכבר לא עומדת לזכותו חזקת החפות (בש"פ 8698/05 אזולאי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.10.2005, בפסקה 9)).

אשר-על-כן, הבקשה לאיסור פרסום נדחית.

ניתנה היום, י"ח בשבט התשע"א (23.1.2011).

שׁוֹפֵט